

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 74

22 stycznia 2024

Huna w Chinach

Trzy duchy lub Ja albo dusze jako elementy duchowe w Hunie, występują w wierze chińskiej. W Chinach odnaleziono spisane nauki, które dawniej były przekazywane z ust do ust. Były one podobne do „mów” Jezusa, które, zanim powstały ewangelie, były przekazywane ustnie.

Chińskie nauki Huny zostały spisane w niewielkiej książeczce, w której słowa – symbole zostały otwarcie użyte w taki sposób, że ich tajemne znaczenia są łatwe do odgadnięcia nawet dla niewtajemniczonego. Książeczka nosi tytuł „Sekret złotego kwiatu”. Drugi tajemny tytuł został zapisany w taki sposób, że dolną część każdego ideogramu połączono z górą ideogramu znajdującego się poniżej, co spowodowało, że zamiast „Chin hunu”, co znaczy „złoty kwiat”, pojawia się słowo „światło”.

W oryginalnej hunie światło jest symbolem wyższego Ja, a pośrednio oznacza manę o wysokim napięciu i ciało widmowe (energetyczne) wyższego Ja. Następnie światło jako mana o wysokim napięciu, przekształca się w wodę i podobnie jak w ewangeliiach staje się wodą życia lub magicznym eliksirem, źródłem nowego życia. Światło i ciemność są symbolami używanymi zamiennie ze Słońcem i Księżycem i oznaczają męską i żeńską część człowieka, lub parę boskich rodziców wg zasady yang i yin.

W Chinach owe „mowy” podobne do „mów” Jezusa przypisywano niejakiemu Lu Tung-pin, goszczącemu u wtajemniczonego, starego mędrca mieszkającego w jaskini na przełęczy, który na prośbę swego gościa odpowiadał na jego pytania i udzielał informacji

na temat tajemnej Wiedzy. Górską przełęcz, gdzie przypuszczalnie znajdowała się jaskinia, była także mistycznym przejściem, czymś podobnym do ścieżki huny, jednak znaczeniowo bardziej odpowiadała ostatecznemu przejściu ze stanu średniego Ja na poziom wyższego Ja.

W chińskich naukach można łatwo znaleźć kodowe słowa znajdujące się także w ewangeljach. Nie ma tam natomiast wzmianki o Jezusie, ukrzyżowaniu i zmartwychwstaniu. Autor tłumaczenia w swoim komentarzu zwraca uwagę na podobieństwa, jakie można znaleźć w ewangelicznych przypowieściach i chińskiej księżeczce. Mistyczne małżeństwo i potrzebna do lamp oliwa, a nawet pan młody, to elementy wspólne, podobnie jak chrzest lub kąpiel, podczas której dokonuje się oczyszczenia za pomocą symbolicznej wody i ognia. Jezus był światłem świata i przyniósł wodę życia, chińska wersja używa terminów eliksir i światło, zawiera takie samo znaczenie kodowe.

W wierze chińskiej podobnie jest jak w hinduskiej lub słowiańskiej, występuje najwyższy bóg Tao, zamiast Brahmy-Brahmana lub Świętowita-Swaroga. Książka zaczyna się wstępem nawiązującym do Tao w znaczeniu absolutu, który jako wielka jedność, przedwieczny byt, jest najwyższą esencją życia, siłą stwórczą i ucieleśnieniem wszystkiego, co żyje. Ponad Tao nie znajduje się nic. Ale wielka jedność znajduje się także i tworzy wyższe Ja człowieka. Ma ono dwoje oczu, które są zidentyfikowane jako Słońce i Księżyc i symbolizują w ten sposób pierwiastek męski i żeński według zasady yang i yin, zawarty w wyższym Ja, które jest jednością. Mana, energia życiowa przedstawiona jest jako krążące światło pomiędzy jaźniami. System Huny przedstawiony jest w podwójnym użyciu symboli.

W wierze chińskiej trzy Ja określone są jako niższe serce, niebiańskie serce i wyższa świadomość. Wyższe Ja, jako wyższa świadomość, która ma dwoje oczu, zidentyfikowana jest jako Słońce i Księżyc, w znaczeniu części męskiej Ojca i części żeńskiej Matki.

Przytoczona jest również idea „mieszania i łączenia”, która pochodzi z huny. Łączenie stanowi, łączenie lub jednoczenie średnich Ja męskiego i żeńskiego w celu utworzenia nieśmiertelnego wyższego Ja podczas wyniesienia. W kodzie huny mieszanie to hee-hee, co ogólnie znaczy płynąć. Przedstawione jest, że jeżeli ktoś strzeże mocy światła i właściwie go używa, to sprawia, że ono krąży, życie wtedy może zostać przedłużone, bo w wyniku mieszania i łączenia może powstać nowe, nieśmiertelne ciało. Chińska nauka kładzie duży nacisk na konieczność dopilnowania, by światło, czyli mana, krążyło lub płynęło. W kodzie drugie znaczenie „hee” to „lina”. Jest to jednocześnie wskazówka, że nić aka, której symbolem jest lina, była częścią systemu krążenia światła–many–siły.

Światło najpierw powinno być gromadzone podczas cichej medytacji, a następnie powinno krążyć bądź płynąć w górę do wyższej świadomości, w przeciwieństwie do człowieka jako niższego serca. Wyższa świadomość znajduje się pomiędzy dwojgiem oczu, w znaczeniu części męskiej Ojca i z części żeńskiej Matki. Co ponownie informuje o lokalizacji Wyższego Ja, czyli światła, i odpowiada królestwu niebieskiemu. Najgłębsza i najcudowniejsza część tajemnicy polega na tym, by sprawić, żeby światło krążyło i stało się powrotnym strumieniem. Powrotny strumień, gdy się pojawi, jest czymś, co porządkuje dom tego, który wprowadził światło w ruch. Jest darem dla władcy, dlatego, że ów władca potrafi nakłonić swoich służących i służące (niższe Ja) do właściwego wypełniania obowiązków, i stwarza stan spokoju i porządku. A to właśnie jest czysta huna.

Jeżeli proces krążenia światła trwa wystarczająco długo, płynące światło krystalizuje się w naturalne ciało duchowe, które przybiera formę spoza dziewięciu niebios. Jest to koncepcja Huny dotycząca tworzenia nowego ciała widmowego i jego użycia przez nowe Wyższe Ja po przejściu na wyższy poziom. Idea dziewięciu niebios, jest tożsama z dziewięcioma ścieżkami buddyzmu i stanowi liczbę reinkarnacji,

zredukowanych do dwunastu w Hunie niezbędnych do ukończenia szkoły życia.

Koncepcja huny jest bardzo prosta. Mana jest siłą stwórczą lub życiową, jest światłem i życiem, lecz działa tylko pod kierunkiem świadomego ja. Jest czymś, co się gromadzi przez głębokie oddychanie, a wytworzona w ciele duża jej ilość jest wykorzystywana przez niższe Ja na życzenie średniego Ja. Wówczas rozpoczyna się krążenie energii, które umożliwia nawiązanie za pośrednictwem widmowej nici kontaktu z wyższym Ja. Gdy strumień energii zaczyna płynąć we właściwy sposób, powraca następnie jako odmieniona siła, która leczy, jest źródłem harmonii i pomaga człowiekowi. Zazwyczaj zakończenie modlitwy używane przez kahunów brzmiało: „Modlitwa została odmówiona, niech spadnie deszcz błogosławieństw”. Mana o wysokim napięciu symbolizuje drobny deszczyk, mgła, chmury, lub śnieg.

W tekście złotego kwiatu część filozoficzna (zawierająca ukrytą i zakodowaną symbolikę) ustępuje wkrótce instrukcjom, które obejmują zarówno rytuał ha, czyli modlitwę huny, jak i przejście na wyższy poziom. Podwójne użycie symboli jest bardzo pomysłowe. Ukrywają one wewnętrzne znaczenie tak dokładnie, że nie wtajemniczeni nie mają żadnego punktu zaczepienia.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net